

[Finansministeren.]

skøn over denne del af budgettet, som det nu engang er muligt.

Når man gennemgår disse poster, viser det sig, at driftsindtægterne bortset fra forbrugsafgifterne er anslået ca. 300 mill. kr. højere end i indeværende finansår, en stigning, som ganske overvejende vedrører indkomstskatten for personer, og som afspejler den stigning i de skattepligtige indkomster, som er indtruffet fra 1959 til 1960.

For drifts- og anlægsudgifterne er der budgetteret en forøgelse på ca. 400 mill. kr. Når man ser på de enkelte poster, er der som hovedregel kun tale om ret beskedne udgiftsstigninger. Der er budgetteret på grundlag af det nuværende pris- og lønniveau, og den vækst i udgifterne, der forekommer, skyldes hovedsagelig sådanne faktorer som folke- og invalidepensionen, udgifterne vedrørende uddannelsen, driftsudgifterne i Grønland o. lign. På anlægsbudgettet er der en mindre stigning, især som følge af de betydelige byggeudgifter ved den nye polytekniske læreanstalt; i øvrigt er der regnet med, at de økonomiske vilkår ville tilsige stærk tilbageholdenhed med påbegyndelsen af nye arbejder.

Når den samlede stigning i drifts- og anlægsudgifterne alligevel er sat så forholdsvis højt som 400 mill. kr., er årsagen, at vi på enkelte områder må se frem til ret store merudgifter. Det gælder folke- og invalidepensionen, hvor udgifterne ved den nye lovgivning ikke har kunnet optages på den pågældende konto, og det gælder de udgifter, som må ventes som følge af nye overenskomster for arbejdere og tjenestemænd. På denne baggrund har vi ved budgetteringen ment at måtte afsætte en ikke så lidt større reserve til imødegåelse af tillægsbevillinger end normalt.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til stillingen på kapitalposterne, hvor forskydningerne i det hele er små. Der må ventes yderligere nedgang i låneudbetalingerne til næste år — det er boliglånene, der fortsat går ned — og der er derfor på kapitalbudgettet som helhed en mindre forbedring.

Hvis jeg skal sammenfatte denne gennemgang af de nogenlunde sikre poster i budgettet, må resultatet blive, at de taget for sig indicerer en svag nedgang i over-

skuddet på drifts- og anlægsbudgettet og et nogenlunde uændret kasseoverskud.

Tilbage står da spørgsmålet om udviklingen i told- og forbrugsafgifterne, som beror på størrelsen af det beskattede forbrug i 1961-62. Der har i den seneste tid været tegn på en noget svagere stignings-takt i denne omsætning. Hvis den økonomiske udvikling blot former sig nogenlunde gunstigt, vil disse indtægter dog utvivlsomt fortsat stige; men da et nøjere skøn forudsætter en bedømmelse af den økonomiske udvikling halvandet år frem, må det nødvendigvis blive overmåde usikkert. Jeg har derfor fundet det rigtigere på nuværende tidspunkt at optage indtægten af told- og forbrugsafgifterne med omtrent det beløb, som vi må regne med de vil indbringe i indeværende finansår.

Der er således her tale om en ret formel budgettering, men da der alligevel ikke skal tages endelig stilling til skattepolitikken udformning før i forårsmånederne, forekommer det mig, at man med udbytte kan udsætte drøftelsen af dette spørgsmål til den tid, da vi vil have et sikrere grundlag for en realistisk vurdering.

Men skulle det nu vise sig, at indtægten af forbrugsafgifterne og dermed stillingen på budgettet som helhed forbedres i 1961-62, betyder det så, at der er basis for en lempelse af beskatningen?

Over for denne betragtning må regeringen, således som jeg allerede udførligt har redegjort for det, fastholde det grundsynspunkt, at afgørelsen om finanspolitikken ikke bør træffes ud fra snævre statsfinansielle hensyn, men ud fra en helhedsvurdering af udsigterne for produktion, beskæftigelse og valuta. Den danske økonomi befinder sig i dag i en ganske tilfredsstillende udvikling; den økonomiske aktivitet er voksende, de produktive investeringer ligger på et højt niveau, og der er nogenlunde stabilitet i priseniveauet og valutaudviklingen; de valutareserver, vi råder over, er vel ikke betydelige, men giver dog et godt rygstød for den økonomiske politik.

Det er som nævnt i en sådan situation nærliggende at overveje, om der ikke gennem omlægninger i skattepolitikken var mulighed for at opmuntre til forøget opsparring og større interesse for produktiv indsats, således at vi — specielt nu, da den